

JORDBRUKSMINNEN I STORMENS TECKEN.

Alla som odlar vet, att man måste leva på "Guds försyn". Regn, torka, blåst och hagel är inget man kan göra åt. Hur glad blir man inte, när det kommer regn efter torka. Eller att det håller upp när man ska skörda. Så har det alltid varit och kommer att förbli.

Ska berätta några stormminnen, från vårt hem i Kåragård i Gödestad.

Den 1 augusti 1963.

EN HÄNDELSE SOM TILLSYNES SKULLE KROSSA MANGA FAMILJERS EKONOMI

År 1963 var en mycket fin växtlighet på gång. På Åkrarna i Kåragård växte säd, vall, kålrötter och fodermärgkål fint. I trädgården var 2 dra sådden av spenat, färdig att skörda. Den 30 juli hade Hushållningssällskapet fältvandring på vår gård, och då var allt bra.

Men allt förändrades på 5 minuter den 1 augusti.

Vi hade middagsgäster och hade just ätit färdigt, när ett häftigt Åskväder bröt ut, med åska, regn, hagel och storm. Bladen på träden piskades sönder mot fönstret. Det blev riktigt mörkt; barnen blev rädda och det var riktigt kusligt.

Efter 5 minuter var allt lugnt, men då kom våra kossor springande hem. På gården, vid vinkeln av uthusen, låg en stor hageldriva, (den låg kvar i 3 dagar i 25 graders värme).

När stängslet till korna var lagat undersöktes grödan. Den hade inte lagt sig, som vanligt är vid regn. Men såg så vit och tom ut. Torsten förstod att mycket var piskat ut, men inte kunde vi vid första anblicken tro, att vår Herre hade tröskat hela vår skörd. "Men så hade skett". Av fodermärgkålen var bara stjälkarna kvar och blasten på kålrötterna var borta. Och min spenat med handstora blad, var helt borta. Jorden såg ut som spenatstuvning.

Vår granne Grubbas Bertil och Torsten hade under sommaren köpt sin första bogserade skördetröska tillsammans. Det fanns inget att skörda på någon av gårdarna. Det var en starkt avgränsad tromb, som hade gått fram, över bland andra våra gårdar.

Tromben var ganska lång och hade delat sig i två delar. ca. 1 mil Bredden var dock inte mer än ca. 500 till 800 meter.

På den tiden var det inte tal om privata skördeförsäkringar, dock hade en av grannarna en gammal sådan. Men det fanns ett skördeskadestydd, men inga provytor fanns där centrum av tromben gått. Så utslaget av skyddet kunde bli, att de som hade säd kvar fick mer ersättning än de, som inte fick något säd alls.

Eftersom vi hade vall, vilket inte gav någon utdelning. Fick vi ca. 1220:- i ersättning. Inte mycket att köpa foder till djuren för, under 1 år.

Många av de drabbade var nyblivna bönder. Vi hade varit arrendatorer i 4 år. Vår granne 1 år.

STORMEN 1969.

Då vår gård ligger öppet, utan kullar och träd, är vi utsatta för alla vindar. Så alla stormar är känbara.

Alla i hela vårt land minns väl stormen 1969. Men då vi inte har någon skog, kom vi lindrigt undan. Ett träd i trädgården föll och lite tegelpannor flög. Däremot räddade Torsten taket på en nyuppförd ekonomibyggnad. Då taket började lyfta, kröp Torsten till vår fasa upp på en stege, och extra förstärkte taket, så det blev kvar.

VARRE GICK DET DEN 11 SEPT.1978.

Då hemsöktes vi, av ännu en smal lokal tromb eller virvel. Som plötsligt blåste upp, med regn i sina spår. Jag fanns i köket och tyckte blomvasen hoppade till samt såg att det började regna och blåsa. Skulle då springa och rädda duken och blommorna, på vår nyuppförda glasade balkong. (Det var fönster mot väster och öster men ej mot norr). Vinden kom från norr. Jag kom lagom för att se, hur inredet rutschade över kanten på golvet. Balkongen var borta. Den hade lyft och flugit över taket. Och hamnat i trädgården andra sidan huset. Taket flög ännu längre och tog ett bar träd med i farten. Ingen såg flygturen. Torsten skulle stänga en port och märkte inget. Allt var snart över och vi fick lätt chockade börja röja upp. Glas i gräsmattan fick vi plocka länge. Den nya balkongen fick fönster, även mot norr, samt blev förankrad i grunden med bandjärn.

Minnet nedskrivet av Naima.